

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Sisinio Nouatianorum Episcopo, & verbis inter ipsum & Ioannem vltro
citroq[ue] habitis. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Ioannes pulsus in exilium, Comanis ad Pontum Euxinum fitis exiuit è vita, decimo octauo Calend. Decembris, ad septimum consulatum Honorij & Theodosij secundum. Vir, vt ante docui, propter incredibile temperantiæ studium iracundiæ potius, quàm obseruantia indulgens: qui cum adeo acriter temperantiam confectaretur, per omnè vitæ suæ cursum ore liberiore fuit. Equidem demiror, quid causæ esset, cur cum tam ardenti studio duce-
retur temperantiæ, in quibusdam concionibus doceret temperantiam quodammodo contemnendam esse. Nam cum à Concilio Episcoporum illis, qui semel duntaxat post baptismum lapsi fuerant, locus pœnitentiæ concederetur, ille non dubitauit dicere, si millies lapsus, pœnitentiam egeris, in ecclesiam ingredi. Ob quam doctrinam etsi in aliorum multorum, etiam qui ei familiares erant, offensionem incurrit, tamen à Sisinio in primis Nouatianorum Episcopo, qui librum contra hoc eius dictum conscripsit, grauiter exagitatus est. Cæterum ista iam pri-
dem acciderant.

*De Sisinio Nouatianorum Episcopo, & ver-
bis inter ipsum & Ioannem vltro citroq;
habitis.*

C A P . X X .

HO C loco tempus opportunum se offert pauca de Sisinio disserendi. Vir erat, vt sæpe iam dixi, admodum disertus: in cognitione Philosophiæ venerat ad summum: atque cum in disserendi scientia permultum posuèrat operæ, tum in sacris literis explicandis erat apprimè eruditus, adeo vt Eunomius hæreticus propter eius in dissen-
do acumen cum eo congredi sæpenumero recusasset. In vitæ ratione non adeo parcus, sed in ea quidem, licet summa vitæ moderatione & temperantia esset, paulo fuit liberalior sumptuosiorq;. Deliciis & mollicie diffluere visus est, tum quòd albo vestitu vteretur, tum quod bis in dies singulos in balneis publicis se lauaret. Qui cum quodam
tempore

tempore rogaretur, cur cum esset Episcopus, bis quotidie se lauaret, respondit: quoniam tertio non possum.

Aliàs cum Episcopum Arsacium honoris causa inuiferet, cuidam ex necessariis Acacij sciscitanti, cur veste Episcopo insueta indueretur, & ubi scriptum reperiret, presbyterum debere alba veste indui, tu, inquit, prius dic mihi, ubi sit scriptum, Episcopum debere nigra veste uti. Ac cum qui rogauerat, hæreret, Sisinius responso hæc præterea adiecit: tu quidem non poteris mihi ostendere, quòd Episcopum oportet nigra veste indui: at me Salomon sic cohortatus est: Sint tibi vestimenta alba. Itemque Seruator, ut ex Euangeliiis constat, Alba veste uti visus est: Quinetiam Moysen, & Eliam albis vestibus indutos Apostolis demonstravit. His aliisque permultis acutè dictis eos, qui aderant, in maximam traduxit admirationem. Cum Leontius etiam Episcopus Ancyrae, quæ est in parua Galatia, ecclesiam Nouatianis abstulisset, & iam fortè Constantinopoli versaretur, Sisinius ad eum accedit: orat ut ecclesiam illis reddat. Tum Leontius excandescens, illi respondit. Vos Nouatiani, non debetis ecclesias habere, qui pœnitentiam tollitis, & benignitatem Dei ab hominibus clauditis. Ista aliaque id genus complura Leontio ad Nouatianorum reprehensionem dicenti, Sisinius respondit: at neminem adeo pœnitet, ut me. Cui rursus Leontius, quomodo, inquit, te pœnitet? Respondet Sisinius, quòd te vidi. Porro autem, cum Episcopus Ioannes illum argueret ac diceret, vnam ciuitatem non posse duos Episcopos habere, respondit Sisinius: nec habet. Cumque Ioannes responsum agrè ferret, diceretque: Video igitur, quod solus vis esse Episcopus, tum Sisinius, neque hoc dico, inquit: Sed quod apud te solum non sum Episcopus, qui aliis tamen sum Episcopus. Ioannes, responso grauiter commotus, at ego inquit, te à concionando reprimam: nam hæreticus es. Huic facetè respondit Sisinius: at ego, inquit, tum tibi mercedem dabo, si me tanto labore liberaueris. Quo responso Ioannes mitigatus: at ego, inquit, minimè à concionando te reprimam: si te illud munus afficiat molestia. Adeo quidem in respondendo acutus, adeoque facetus erat Sisinius.

Eccles. 9.

Luce 9.

At longum esset scriptis persequi, memorareq; omnia, quæ sunt ab eo commodè dicta. Quapropter contentus sum paucis, qualis fuerit, declarasse. Illud tamen dico, eum ob doctrinam omnium sermone fuisse celebratum ab omnibus Episcopis, qui eius ætate ordine alter alteri, ibi succedebat, ea de re & amatum plurimum, & in summo honore habitum: quin etiam cuncti primarij viri ordinis Senatorij eum amplexati sunt, atque adeo admirati. Ac tametsi libri complures ab eo conscripti sunt, inque illis sermonis elegantiam confectatus est, multaque verba poetica intexuit, dicendo tamen, quam scribendo plus laudis est consecutus. Nam in eius vultu, voce, habitu, obtutu, & toto corporis gestu multus lepos inerat. Ob quas res vehementer, cum ab omnibus religionis sectis, tum ab Attico Episcopo vel maxime diligebatur. Atque de Sisinio ista quidem hoc modo.

De Arcadij Imperatoris ab hac vita decessu.

C A P. XXI.

NON longo tempore post mortem Ioannis, Imperator Arcadius excessit è vita: vir mansuetus & pacificus: qui extremo ætatis tempore pietatis opinionem adeptus est, idq; ob hanc causam. Est quidem Constantinopoli domus amplissima, quæ Carya dicitur: in cuius atrio est castanea arbor: in qua fertur Acacium martyrem suspensum, occubuisse. Qua de causa parua ecclesia apud illam arborem ædificata fuit: quam Imperator Arcadius videre cupiens, in eam ingreditur: cumque preces ibi peregisset, decessit. Omnes, qui circiter illam ecclesiam habitabant, ad Imperatorem conspiciendum confluunt: ac nonnulli extra ædes egressi, transitus platearum anteoccupare contenderunt, vnde putabant se & Imperatoris vultum, & totam stipatorum turbam planius videre posse. Alij Imperatorem ab ecclesia vsque eo sequebantur, quoad omnes viri cum mulieribus & pueris extra illam domum exiissent. Quo facto, ilico domus illa, quæ ecclesiæ adiuncta erat, corruit. Vnde fama cum summa omnium admiratione infecuta est, Imperatoris precibus tantam hominum multitudinem ab internecione fuisse liberatam. Atq; huius rei gestæ hic exitus fuit. Arcadius, filio Theodosio octauum annum ætatis agente